

Školitelský posudek na diplomovou práci Lucie Diblíkové

Pro hodnocení práce Lucie Diblíkové se musím vrátit o pár let zpátky. Lucka ke mně nastoupila, alespoň z mého hlediska, v pravý čas – počátkem roku 2011, kdy se projekt Nářečí českých strnadů (NČS) začínal pozvolna rozjíždět a já zrovna naléhavě sháněla studenta, který by se mu mohl věnovat. S vervou se zapojila do práce a se stala hlavním tahounem celého projektu. Velmi rychle zvládla práci s programem Avisoft i rozpoznávání dialektů. Nadšeně komunikovala s nahravateli, až jejím nasazením začala trochu strádat bakalářská práce, již měla v daném roce sepsat a obhájit. Nakonec se však podařilo obojí a NČS se zařadil mezi nejúspěšnější projekty České společnosti ornitologické doprovázející akce Pták roku. Lucka získala již po prvním roce projektu hned dvě ocenění za nejlepší studentský poster, na konferenci České a slovenské etologické společnosti a Zoologických dnech. Lucka je velmi kreativní a samostatná a v dalším roce přišla s řadou nápadů, které projekt zatraktivnily a jí zároveň ušetřily práci. Nové webové stránky projektu, jež technicky zabezpečil Pavel Pipek, přilákaly nové nahravatele a u projektu udržely i řadu těch z předchozího roku. Projekt zjevně bavil a baví, jak je patrné i z letošního roku, kdy Diacaching předčil všechna naše očekávání a Lucka má na jeho úspěchu určitě maximální zásluhu.

Jak jsem již zmínila výše, Lucka je opravdu velmi šikovná a samostatná, výborně komunikuje s lidmi a umí je motivovat. Má dar vytvářet originální prezentace, což dokazuje i čerstvě získaná cena za nejlepší poster na konferenci Evropské ornitologické unie, kde její dílo obstálo v konkurenci několika desítek prací postgraduálních studentů a čerstvých postdoktorandů. Kámen úrazu však nastává, má-li za úkol převést svou práci do podoby písemné. Když mi Lucka zhruba před rokem touto dobou vážně sdělovala, že by ráda obhájila letos na jaře, dost mě pobavila. Vzhledem k tomu, že jsem již měla jistou zkušenost, jak dlouho trvá vydolovat z ní byť krátký text, nepovažovala jsem tento plán za příliš reálný. Že však bude mít problém stihnout podzimní termín, by mě nenapadlo ani ve snu. Její neschopnost si psaní rozplánovat do alespoň trochu reálného času je téměř neuvěřitelná. Sice mě neustále přesvědčuje, že jí absolvované kurzy „time managementu“ velmi pomohly, ale zejména po poslední zkušenosti s diplomovou prací mám pocit, že se na nich možná naučila dokonale naplánovat postup práce, ale to je vše. Buď jí samotné rozvržení postupu zabere tolik času, že na samotnou práci čas nezbývá, anebo jsou její plány naprosto nerealistické.

Předložená diplomová práce je toho bohužel důkazem a jednotlivé části dokonale odráží množství času, které jim Lucka věnovala. Po čtivém a pěkném úvodu následuje obstojná metodika a vcelku pěkně zpracované výsledky. Diskuse je však velmi krátká a na to, jak slibná data byla k dispozici, velice povrchní a celý dojem z práce sráží. Nebyl čas... což je patrné i z nezanedbatelného množství překlepů a pravopisných chyb. Je to škoda. Nezbývá mi než doufat, že se Lucka konečně poučí pro sepsávání budoucích článků, ve které tuto diplomovou práci hodláme proměnit, a že by se tak křivka mého postoje k její písemné tvorbě, zahrnující obvykle tři fáze: trpělivost, vztek a rezignaci, mohla omezit pouze na tu první. S vidinou těchto světlých zítřků proto doporučuji předloženou práci k obhajobě.